

števna vsek štirtek
in velja s poštne
ured in v Mariboru
s podliljanjem na dom
za eno leta 4.—
za pol leta 2.—
za štiri leta 1.—

Učbenina se podlije
z uporabljivo v tiskarni
sr. Cirila, kaseljke
ulice hšt. 5. List se
podlije do odpovedi.

Dobitniksi kated. tis-
karskega društva do-
mijoši list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Štev. 27.

V Mariboru, dne 2. julija 1903.

Pocamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
žajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede o poludne.

Tečaj XXXVII.

Mi smo molčali.

Vsi naši čitatelji so nam priča, da smo kazali do pogorelcev v Slovenjgradcu vedno najtopleje sočutje in da smo prosili vsled odkritosrčnega usmiljenja za nje podpore. Vedeli smo, da so nesrečni pogorelci večinoma Nemci, vendar na to se nismo ozirali. Človeku je treba pomagati, ako je v nesreči, naj bo Slovenec ali Nemec, tako nas uči naša katoliška vera. Mi smo se po tem nauku vestno ravnali.

Ne tako Nemci! Nemška društva so že skrajza začela pobirati samo za nemške pogorelce, slovenski so bili izključeni. Mnogo nemških uradnikov je poslalo podporo tem društvom. Nemški listi so javno nabirali za Slovenjgradec, a tudi odločno z dostavkom, da se bo nabranji denar podaril samo Nemcem! Mi pa smo molčali.

Po celem Spodnjem Štajerskem so prirejali nemški naseljenici med nami veselice, kakor so rekli, za pogorelce v Slovenjgradcu. Mi pa smo vedeli, da je to le pretveza, pod katero lahko nemški uradniki sodelujejo pri prireditvah nemških društev in pokažejo svoje grmansko srce. Glavni namen teh veselic ni bil dobrodel, ampak da se lahko hajla in se slobodno razobesijo izzivalne frankfurterske zastave v prisotnosti naših c. kr. nemških uradnikov. Mi pa smo molčali!

Država in dežela sta prihiteli slovenjgrškim pogorelcem s hitrimi podporami na pomoč. Privoščimo jim, ker so potrebni. Saj so tudi naši poslanci vsi do zadnjega glasovali za podporo. Spominjali smo se pa velikih

nesreč, ki so večkrat doletele naše slovenske vasi. Le eno omenimo, veliko nesrečo, ki je zadela lani vas Podovo pri Mariboru. Vemo, da se jim je naklonila tudi podpora, za kar gre v prvi vrsti hvala sedanjemu človekoljubnemu okrajnemu glavarju grofu Attemsu. A pri nesrečah, ki zadevajo Slovence, se nemško časopisje ne gane, nemški uradniki ne popevajo po veselicah in naš cesarski namestnik se ne vozi z avtomobilom po deželi nabirat prispevkov.... Mi pa smo molčali.

Toda danes smo vendar izpregovorili o vsem tem. Zakaj pa? Tega je kriv mestni zastop slovenjgrški. Ta vsaj bi moral stati na stališču človekoljubnosti, ne pa narodne pristranosti. Toda ravnal je drugače. Kakor poročajo časniki, razpošilja slovenjgrški mestni zastop prošnje za podporo, v katerih se je postavil neprikrito na nemško-narodno stališče. On prosi za podporo, kakor pravi, da se obrani nemško mesto med Slovinci, da se slovenjgrški Nemci še nadalje lahko vojskujejo proti Slovincem v narodnem boju.

Slovenci! Glejte tukaj Nemce, ki niti v nesreči ne morejo prikriti svoje mržnje do slovenske stvari! Nemški trgovci, gostilničarji in uradniki niso naši odkritosrčni prijatelji! Ali nas razumete?

Vzor nemškutarjev.

Mladeniško zborovanje na Ptujski gori je zelo vznemirilo nemškutarje ptujskega kraja. Lisjaki dobro vedo, da se jim obeta

svoj poklic popolnoma čist in neomadeževan, in to je bila častna izjema. To so priznali vsi.

Danes se je peljala z majhno družbico mimo mesteca, ki si ga je izbrala sestra Pia v kraj svojega delovanja. Odkar sta se ločili, sta si vedno dopisovali. Danes Jelica ni hotela zamuditi lepe prilike, da bi ne obiskala svoje ljube sestrice. Zelo jo je zanimalo videti sestro v njenem samostanu in govoriti z njo osebno.

Najela je kočijico in se peljala v samostan. Tako imenitnih obiskov v samostanu niso bili vajeni. Lahkih korakov je odbrzela v začrnelo poslopje.

»Ali bi mogla govoriti s sestro Pio?« vpraša vratarico.

»Pred nekaj urami se je vrnila od bolnikov; gotovo počiva,« meni ta.

»Oh, prosim, da bi rada govorila z njo neka njena znanka in da obžaluje, da nima sicer časa zavoljo potovanja.«

»Prosim, stopite kar v govorilnico,« odvrne vratarica in odide klicat sestro Pio.

Med tem si je ogledala Jelica sobo, kjer je čakala sestre, kolikor si jo je mogla. Najpotrebnejša, preprosta oprava, nekaj navadnih slik po stenah, to je bilo vse. »Oh, kaka prostost!« je vzdihnila Jelica, ko se je spomnila svojega stanovanja, ki je bilo vse okrašeno, vse prenapolnjeno s samimi umetni-

kislo grozdje, ako bode mladi naraščaj slovenskega naroda spoznal prave sovražnike svojega žepa. Kajti odkod so nemški in nemškutarji dobili denar, da si zidajo krasne palače, se vozijo v zložnih kočijah in se veselijo najlepših vinogradov? Narodni mladeniči, ki se navdušujejo za napredek in omiku, jim niso torej nič po volji.

Kakšni pa morajo biti mladeniči, ki ugajajo njihovemu okusu? To nam pove zadnji »Štajerc«. On osoja zborovanje slovenskih mladeničev, hvali pa nekatere mladeniče, svoje pristaše, ki so baje med zborovanjem naših mladeničev sedeli v gostilni ter peli nemške vojaške pesmi. Mladenič s kupico šnopsa v roki in s spakedrano nemščino v ustih, to je torej uzor dičnega ptujskega »Štajerca«! Takim mladeničem se on klanja, tem kliče navdušeno: Zivel!

Mi ne zavidamo »Štajerca« za take mladeniče! Ako je res kaj takih mladeničev v ptujskem okraju, naj jih ima! Taki mladeniči so seveda vreden naraščaj sedanjim nemškutarjem. Kajti kateri može pa so nemškutarji? Večinoma taki, ki rajši sede v gostilni in se tam bahajo s svojo raztrganom nemščino, nego bi doma skrbeli za svoje posestvo in družino. Poglejte po širni slovenski zemlji, če niso naše besede istinite!

Stariše pa opozarjam, kake mladeniče si želimo imeti mi Slovinci in kake nemškutarji. Mi hočemo, da so mladeniči verni, da spoštujo jezik svojih dragih staršev, da se pripravljajo z učenjem na svoj stan, mi ho-

nami. Posebnega ukusa je treba, da človek vkuje celo življenje v tako tesne spone, je mislila sama pri sebi, in podoba njene sestre, ki kaj takega doma ni bila vajena, je vstala pred njenimi očmi, vzbujaje ji pomilovanje.

Tihi koraki zunaj na hodniku: vrata se odpro. Med vrati se prikaže nuna. Nekoliko časa se obotavlja. »Sestrica! Draga sestrica!« se izvije obema iz prsij, v istem trenutku se že objemata, in Jelica poljubuje strastno svojo sestro na ustnice.

Globok, globok pogled, ki bi rad takoj bral in spoznal iz potez na obrazu in v očeh nasproti sedeče, kako se ji v resnici godi — potem se razvežejo jeziki, in vpraševanja o tem in onem ni ne konca ne kraja. Tako si sedita nasproti.

Jelica ne more treniti z očesom od sestre. Ni videla prvič samostanske sestre — dostikrat jih je videla že v domačem mestu — toda danes opazuje prvič na lastni sestri z vsem zanimanjem, da z neskončno radovednostjo vse, karkoli vidi na nji; a najbolj ji je zavidala oni blaženi mir, ki je bil razlit na njenem obličju, ono notranjo srečo, kakoršne doslej še ni opazila nikjer... To ni bilo vsled nenadnega veselja, ker sta se zopet sešli po dolgem času — to je opazila dobro — to je bilo nekaj takega, kar se izlivlja iz notranjščine v izraz obrazu. Prav ona

Listek.

„Boljši del si je izvolila...“

Po dolgem, dolgem času sta sedeli zopet skupaj. Poti njunega življenja sta šli kmalu narazen. Kot hčerki ugledne rodovine ste bili v mladosti dobro in skrbno vzgojeni. Bog ju je obdaril z vsakvrstnimi duševnimi zmožnostmi, ni jima tedaj treba bilo skrbeti, kako se bosta živili. Eno je obdaril Bog z muzikalnimi zmožnostmi, imela je glas, da ga je moral vsak občudovati, kdor jo je slišal.

Prišel je čas, ko jima je bilo treba izbirati stan. Kakor se večinoma rado zgodi, so šla njuna pota ravno na nasprotne strani. Ena si je izbrala sveto samoto; čutila je v srcu klic, ki jo je zval v službo nesebične ljubezni do ubogega človeštva, kjer mora človek popolnoma pozabiti samega sebe. Drugo sestro pa je vabilo v svet; bližnji znanci, ki so občudovali njen glas, so ji svetovali, naj se posveti gledišču, tam jo čaka vsa sreča. Oče in mati sta se dolgo protivila: no, napisled sta morala tudi ta dva odjenjati, ko je hčerka tako silila.

Jelica se je povspela v svoji slavi nad zvezde... Proslavljali so jo v glediščih, pov sod so izpraševali po nji. A ona je ohranila

čemo pridne, poštene mladeniče, — nemškutarji pa hočejo iz mladeničev imeti pridne obiskovalce gostiln. Na naših shodih se slišijo le lepe, poučljive besede, kaj pa se sliši pri popivanju po gostilnah, to vam je dobro znano. Torej se pač slovenskim starišem ni težko odločiti, h kateri stranki naj napeljujejo svoje sinove, k slovenski ali nemškutarški! Ne bo se jim težko odločiti, katere liste jim naj dajo čitati, ali kramarskega «Štajerca», ali pa naše v dobrem duhu pisane slovenske liste?

Mladeniči, tudi vam vsem se naj odpro oči! Mi hočemo, da postanete enkrat pošteni možje, ki imajo znanosti dovolj, da dobro gospodarijo in v blagostanju napredujejo, nemčurji pa hočejo, da postanete pijanci, da pokupijo vaša posestva in vaše domačije. Mladeniči, naprej za katoliško-slovensko stvar, proč z nemškutarjo!

Državni zbor.

Dunaj, 30. junija 1903.

Sklep.

Kar smo zadnjič napovedali, se je tudi zgodilo. Ne predlog Kaftanov, ne Robičev ni prišel v razpravo. Do 3. ure popoldne so se dobesedno čitala vsa došla pisma, predlogi, interpelacije in prošnje. Več ministrov je došlo, ki so nameravali odgovarjati na stara vprašanja (interpelacije) — a so zopet zgnili. Ko se pisma prečitajo, vstane predsednik in reče: »Seja je končana — za jutri zvečer (sreda 24. jun.) ob 7. uri bo izvanredna seja, da se volijo delegati.« Ko to spregovori, zbeži iz predsedniškega stola. Vsenemci besni vriščijo rekoč: »Gospod predsednik, jaz sem se zglasil pred sejo k besedi — zahtevam besede!« Vse zastonj; predsednika ni več nazaj. Dne 24. junija so se volili zastopniki raznih dežel za avstro-ogrsko delegacijo. Izmed Jugoslovanov je izvoljen za Kranjsko dr. Šusteršič; za Dalmacijo Bianchini. — Dasiravno je tretjina prebivalcev na Štajerskem slovenska, se nemška večina tudi tokrat, kakor še nikdar ne preje, ni ozirala na štajerske slovenske drž. poslance. Za Istrijo, Trst in Gorico so izvoljeni seveda samo Italijani. Od 25. junija naprej je prenehalo zborovanje za negotov čas.

Združeni Nemci.

Ko so začeli Čehi obstrukcijo v državnem zboru, so se zvezale štiri večje nemške stranke, namreč: nemška ljudska stranka, nemška napredna, nemška ustavoverna in

je znala brati tudi na obrazu, kajti pri svojem opravilu je morala znati to; sama se je morala vaditi v tem, da je znala izražati občutke svojega srca na obrazu; da se ni učila zastonj, je pokazala danes; da tam notri mora počivati resničen, popolen mir, tam notri v sestrinem srcu mora bivati notranja sreča.

»Nikdar bi ne bila verjela, sestrica,« pravi Jelica, »da si tako srečna v tako omejenih razmerah in v tvojem težavnem poklicu. Vedno v samoti ali ob bolniški postelji, vedno pri molitvi ali na delu, brez vseh naslad in radosti življenja, jaz bi kaj takega ne verjela vse žive dni. Pa čemu bi mi pravila: saj te vidim, kako si srečna in kako dobro ti je v resnicici.«

»Da, hvala Bogu, Jelica, prav imaš. Tako sem srečna in zadovoljna, da bi ne menjala z nikomur na svetu. Glej, v samostanu se uresničuje, da prava sreča biva edino le v srcu človeškem, in da je le eden, ki zamore napolniti in osrečiti srce človeško, Bog sam, naš Zveličar Jezus Kristus. Kadar najde človek to srečo, potem se mu zdi vse drugo puhlo in ničovo; potem dobi življenje še le svojo pravo vrednost, a ne po tem, kako jo človek uživa — to človek kaj lahko pusti — ampak po tem, kar človek storii za Boga, kar daruje Bogu. Drugim ljudem je delo in da-

krščansko socijalna stranka. Vodje teh strank, dr. Deršata, dr. Funke, baron Žvegel in dr. Luegger so si podali roke, da hočejo braniti nemšto; proti komu neki? Kdo napada Nemce? Nemci zavživajo na stroške Slovanov velikanske predpravice in še niso zadovoljni, dokler ne zgne zadnji Slovan. Te štiri nemške stranke štejejo 138 mož. Nemški katoliki sicer še niso stopili v to zvezo, a je mogoče, da se v »obrambo nemšta« pridružijo nemškim liberalcem tudi nemški katoliki. Prusovski Vsenemci dozdaj tudi niso pristopili tej zvezi, in sicer radi tega ne, ker so pristopili nemški zvezi krščanski socijalci. Je pa čisto vse eno: so-li Vsenemci s Schönererjem v nemški zvezi ali ne; vse te nemške stranke, naj se že imenujejo tako ali pa tako, nimajo drugega namena, ugnati Slovane, osobito Čehe in Slovence. Da je potrebno proti tej močni nemški zvezi sestaviti krepko slovansko nasprotno zvezo, je čisto naravno. Ta zveza slovanskih strank se bo moralna tudi sestaviti in so se razgovori o tem že pričeli.

Postava zoper pisanje.

Obrtni odsek državnega zborna je predložil postavo zoper pisanje, katera obsega 27 paragrafov. Veliko let se že kuje ta zakon; zdaj se je vendar enkrat predložil zbornici. A vprašanje je, kedaj pride na dnevni red. Nekatere določbe iz tega postavnega načrta vam danes naznam. § 13. dolčuje: »Prodajalec žganj pijač nima pravice tožiti pivca za poplačilo žganja, aко pivec ni poplačal še prejšnjega dolga za žgano pijačo.« — § 18. pravi: »Kdor se tekom 4 tednov na javnem prostoru večkrat pokaže pisan v takšnem stanju, da s tem dela pojavljanje, se kaznuje z zaporom od enega dne do dveh tednov ali pa z globo 10 kron do 200 kron. Ista kaznen zadene tistega, kdor se nahaja v pisanosti, ko je bil še le pred štiri tedni radi tega kaznovan.« — § 19. »Kdor daje žganje piti človeku, ki je že pisan, se kaznuje z globo 10 do 200 K in če to večkrat počenja, z zaporom od enega dne do dveh tednov. Ista kaznen zadene onega, ki daje mladoletnemu izpod 16 let toliko žganja piti, da se napije. Tudi tistega zadene ta kaznen, kdor daje žganje piti otroku izpod 14 let.«

Mogoče, da se bo žganje z vsemi groznimi nasledki vendar nekoliko omejilo, kadar se bo potrdila ta postava.

ritev kmalu preveč. A pri nas je narobe: tu človek zares ne najde zlepa dovolj dela in daritev.«

Sestrino oko se je zasvetilo, ker je bila prepričana, da Jelica ni vedela mnogo o samostanskem življenju. Potem pa je sestra Pia nadaljevala: »In tebi, Jelica? Kako ti je? Kako je s tvojo pravo srečo in mirom tu notri v srcu?«

»Oh, sestrica, mene zavida ves svet. Saj veš, kako me slave in občudujejo. Povsod berem svoje ime, slavljeni in kovano v zvezde. Vsega imam v obilici, kar si le želim. Česa mi more pač manjkati?«

»In sreča in mir v tvojem srcu, Jelica? Ali si v svojem srcu res srečna od tega, kar ti nudi svet vsled zunanje hvale in blišča? Morda je včasih taka naklonjenost, taka slava sveta tudi prazna? — Zevajoč prepad, ki ga ne moreš premostiti z venci, ne z dragotinami, ne s ploskanjem, tak prepad je slava sveta. Ali ni res, kar pravim? — Ti molčiš, Jelica. Boga zahvali, da še čutiš nekoliko to, in ne pozabi nikdar v svojem trnjevem stanu Onega, ki more dati edini srcu mir, sveti mir.«

Nekaj trenutkov za tem je vladala resna, sveta, nekako tajnostna tišina. Resne misli so se jima vpletle v govorjenje. A nikakor

Politični ogled.

Državni darovi štajerskim Nemcem. Da se je odprla v Gradeu letos tretja nemška gimnazija, je stara in znana reč. Zdaj pa je dovolila vlada tudi realko v mestu Knittelfeld, ki se bode letos v jeseni odprla. Štajerski Nemci dobre torej kar v enem letu dve srednji šoli, mi Slovenci pa se moramo leta za letom bojevati za ohranitev 4 celjskih nemško-slovenskih razredov. In Nemci še niso siti! Sedaj zahtevajo tudi državno učiteljišče za Gornje Štajersko.

Poslanec odložil mandat. Kranjski državni poslanec g. Vencajz je odložil državnozborski mandat, ker je z drugimi opravili preobložen. Zastopal je ljubljansko okolico. Kakor se sliši, bo katoliško-narodna stranka kandidirala na njegovo mesto dvornega svetnika Šukljeja. Šuklje je, kakor znano, že bil državni poslanec in je užival med politiki velik ugled.

Ministrstvo Koerber na pobegu. Govori se, da namerava ministrstvo Koerber odstopiti. Naše ministre jezi, da se je na Ogerskem Košutovcem na ljubo dovolilo, da se za letos opusti nabiranje večjega števila novincev. Predlog za povisjanje je stal na vlogo mnogo truda, predno je v zbornici dobila zanj večino. Druge govorce pa pravijo, da hočeta odstopiti samo brambni minister Welsersheimb in češki minister dr. Režek. Češki minister pa zaradi tega, ker se ne ugodi češki zahtevi po ustanovitvi češkega vseučilišča na Moravskem.

Bana nimajo. Hrvati so začasno brez bana. Grof Teodor Pejačević se brani sprejeti bansko čast, baje radi tega, ker ima obilo posla z oskrbovanjem posestev, katera je prevzel po svojem očetu. Ravno iz istega vzroka se baje brani grof Štefan Erdödy. Obadva sta večkratna milijonarja in zato nočeta prejeti novi skrbij.

Grof Khuen-Hedervary ni več hravatski ban, ampak ogrski ministrski predsednik. Dne 30. junija se je predstavil ogrski državni zbornici, ki pa ga nič kaj prijazno sprejela. Košutovci so ga motili z vriščem in ropotom. Vse dosedanje ministre je prevzel Hedervary tudi v svoj kabinet, le mesto brambovskega ministra Fejervaryja je Kolosvary, namesto pl. Čeha pa je postal minister za Hrvatsko madžaron prof. Tomažič. Grof Khuen-Hedervary si je odkupil obstrukcijo od Košutovcev s tem, da je popustil brambno predlogo, v kateri se je zahtevalo povisanje rekrutov. Za letos se bo poklical v službo staro število novincev.

niso ovirale sreče in veselja, ker se zopet vidita in pogovarjata za par trenutkov. Ljubezen, ki ni nikoli umrla med njima, je iznova vsplamtela. In ko je prišla ura ločitve, so zalile Jelico solze. Komaj se je ločila od sestre Pie. Obljubila ji je, da jo bode še večkrat obiskala, ako bode le mogla.

In ko je stopala v kočijo in se je odpeljala naprej v družbi proti mestu, kjer bo spet slovelo njeni ime, ji je stala vedno podoba sestre pred očmi, in drdranje voza ji je vrvelo na uho kot resen opomin sestre Pie:

»Prava sreča in mir prebivata znotraj v srcu.«

Srečen in blažen oni, ki ju je našel!

Smešničar.

Hudoben odgovor. Za časa Talleyrand-a živel je na Francoskem dvoru gospa, katere jezik ni nikdar miroval. Ta vpraša neki dan Talleyrand-a: »Kako službo bi mi vi odločili v državi, ako bi bila mož?« »Postavil bi vas kot ravnatelja na zavodu za gluhomute!« bil je odgovor. »Zakaj pa ravno to?« vpraša nadalje gospa. »Ker bi se,« odgovoril je Talleyrand, »ti ubožci od vas naučili govoriti, ali pa vi od njih — molčati.«

Srbski kralj Peter se čuti v Belegradu zelo varnega. Na njegovo zahtevo so se opustile vse varnostne naredbe. Otroci kraljevi pridejo v Belgrad dne 11. julija. Tekom tega meseca bo kralj prepotoval deželo. Zasedanje sedanje skupščine je zaključeno in se bodo razpisale volitve za novo skupščino. Volitve bodo proste, da se bo pokazala prava volja narodova.

Dopisi.

St. Ilj v Slov. gor. (Shod mla denice v.) Zares veselja dan bil je 28. junij za nas obmejne slovenske mladeniče. Pod zaščitom § 2 zbor. zak. zbrali smo se ta dan mladeniči lepe jareninske dekanije v gostilni g. Bračka v Št. Ilju. Lep broj mladih jareninskih junakov je prihitel na shod; da celo od Sv. Jakoba so došli tamošnji vrli in za sveto narodno stvar vneti mladi korenjaki. Zapazili smo tudi zastopnike mladeničev od Sv. Kungote in Svičine, a tudi domači naši fantje so se častno izkazali.

Točno ob pol 4. uri otvorita sklicatelja Sekol in Žebot shod. Sklicatelj pozdravlja v tako lepem številu zbrane mladeniče ter v kratkih potezah riše namen shoda. Omenja namen mladeničkega gibanja ter pravi, da ravno tako, kakor če bi s palico dregnil v mravljišče, je tam vse po koncu; ravno tako se giblje slovenska mladina na Spodnjem Štajerskem. Na to pozove zborovalce, da si izvolijo predsedništvo shoda. Predsednikom je bil enoglasno voljen tovariš Žebot, podpredsednikom pa vrli Jakobčan mladenič Ivan Sirk, zapisnikarjem pa vsem dobroznani Sekol iz Jarenine.

Predsednik se zahvali ter odda besedo prvemu govorniku mnogozašlužnemu č. gosp. Roškarju, katerega mladeniči burno pozdravljajo. Kot predmet govora je bil »naša organizacija«. Z nenavadno spremnostjo, z vzgledi in v ognjevitih besedah nam slika govornik potrebo organizacije. Kaže, kake vspehe so si priborili soc. dem. na Nemškem vsled trdne in jednotne organizacije. Naši bratje Hrvatje se bojujejo za svobodo naroda, zmagali pa bodo le, če so dobro organizirani. Organizacija je dvojna: dobra in slaba; govornik priporoča, kako da naj se mladeniči po župnijah združijo. Mladeniči, če hočejo biti enkrat vrli možje, morajo biti verni in odločno narodni, zraven pa še navdušeni, goreči, delavni, varčni, vstrajni in značajni. Če pa fantje niso v tem smislu organizirani, je boljše, da niso organizirani. Ni čast mladeniču, če samo pravi, da je slov. mladenič, ampak treba je tudi delati za narod slovenski. »Na delo torej, ker resnobni so dnovi, a delo i trud naj nebo nam blagoslov!«, konča govornik. Med govorom so mladeniči izvajanjem dičnega govornika živahno pritrjevali in z nepretrganimi živijo-klici se zahvaljevali za krasen govor. Po tem govoru je bil razgovor o mladeničkem shodu pri Sv. Trojici. Sklenilo se je, da se ga mladeniči cele jareninske dekanije udeleže skupno.

Za narod navdušen mladenič Hrabroslav Marko iz St. Ilja nam je v znesenih besedah naslikal, kako naj slavimo mladeniči god sv. Cirila in Metoda. Pozivlja mladeniče, da naj ob tej priliki pokažejo svetu, da vedo ceniti najdražje svetinje našega naroda, vero sveto, lepo našo domovino in milodoneči naš jezik slovenski. Na predvečer Sv. Cirila in Metoda se naj zažgejo po vseh gorah in gričih kresovi v čast svetima bratom. Izraža željo, da kakor bode isto večer plamtel ogenj, takoj naj plamti v naših srcih ogenj žive vere, ter želesna vstrajnost in delavnost pa bratska sloga. Mladeniči bi naj ta dan tudi sprekeli skupno sv. obhajilo, ter tako pokazali, da so katoliški mladeniči. — Z navdušenjem je bil sprekjet ta govor.

Potem še zaprosi besedo mladenič Fr. M—ov iz Štrasa. Radovedni smo pričakovali tega govorja. A bili smo nad vse iznenadeni.

On je izvajal izborni svoj predmet: občeslovensko neslogo, prijenljivost itd. Kazal nam je v živih besedah nasledke nesloge slovanske med Hrvati, Slovenci in sploh pri vseh Slovanih. Ko je ozigosal in bičal neusmiljeno tudi hrvatskega tirana Hedervaryja, zabučalo je po dvorani, tako da je moral govornik celo prenehati. »Proč ž njim!« »Naj izgine!« »Živijo« bratje Hrvatje! itd. Ko se je razburjenje poleglo, navduševal nas je za vero sveto, krasno domovino in bratsko slogo. Izvajal je: »Kdor ni v e r e n mladenič, n i s l o v e n s k i mladenič.« Končal je s klicem: »V složnosti torek naprej, z Bogom za narod slovenski mi mladi!« Burne ovacije so sledile temu govoru. Na to se predsednik zahvali vsem govornikom in udeležencem ter zaključi shod z živijo-klici na cesarja in papeža.

Mladeniči so potem pevali skupno narodne pesmi: »Velegrajsko«, »Lepa naša domovina« ter »Hej Slovenci« in druge. Izražali so svoje sočustvovanje z brati Hrvati, ter pokazali, da vedo ceniti svoje brate na jugu. Želeti bi bilo, da bi shod obrodil obilo sadu. V to pomozi Bog pa sreča junaška!

Dobrna pri Celju. (Vsem slovenskim rodoljubom!) Znano je tudi širjemu slovenskemu svetu, kako resen in nevaren je narodni položaj Slovencev na Dobrni pri Celju. Različna sredstva narodnih nasprotnikov ovirajo skoraj vsak napredek Slovensvta na Dobrni. Le z največjo težavo se vzdržuje narodni živelj in velikih žrtev je treba, da ne obnemaga. Gotovo storijo narodni krogi na Dobrni vse, kar je mogoče, da slovenska stvar ne trpi škode, a vkljub vsem naporom nevarnost potujčevanja ni odpravljena. Glavna opora, na katero se naranča narodna stvar na Dobrni je »Bralno društvo«, zato je pa tudi trn v peti verskim in narodnim nasprotnikom slovenskega ljudstva. Da društvo lažje dosega svoj namen, preosnova se je letošnje leto na širji podlagi. V § 5 svojih pravil ima tudi pravico omisliti si društveno zastavo. Društvo se hoče resno lotiti dela, da pridobi potrebnih sredstev nabaviti si zastavo, okoli katere hoče zbirati vse, kar še ima na Dobrni čut za vero in narodnost. Mnogo žrtev so že doprinesli dobrnski Slovenci za svoje narodne svetinje, zato niso v stanu iz lastne moči pripraviti si svoje društvene zastave. Društveni odbor se zato obrača s ponižno prošnjo do vseh slovenskih rodoljubov, da mu pri tem delu priskočijo na pomoč. Velik je sicer narodni davek slovenskih narodnih krogov, a vendar še upajo tudi Slovenci na Dobrni, da bodo našli odprta srca in odprte roke pri svojem prizadevanju. Društvo si želi mnogo ustanovnikov — ustanovnina znaša enkrat za vselej 20 K ali v dveh obrokih po 10 K — in podpornih udov — najmanj 2 K na leto — in sicer se bo pa tudi vsak najmanjši dar za zastavo hvaležno sprejet in ob koncu izkazal v slovenskih časopisih. Darovi se lahko posiljajo na društvenega blagajnika vlč. g. Frica Kukovič, župnika na Dobrni pri Celju ali naravnost na »Bralno društvo«. — Odbor »Braln. društva« na Dobrni pri Celju.

Iz Vidma. (Sodba poštenega Nemca o Videmčanih.) Pretečeno leto se je ustanovil na Vidmu odsek, kakor je »Slov. Gospodar« ob svojem času poročal, kateri je vkrenil vse potrebno, da se morejo zdaj razpečavati srečke po 1 kroni za stavbo novega šolskega poslopja. Premnogi blagi dobrotniki so te srečke že prevzeli. O tej zadevi smo čitali v graškem nemškem dnevniku: »Tagespost« z dne 28. junija t. l. sledče vrste: »Poslano. Majhen spominek na blago djanje. Leta 1891 so trpele nekatere občine okraja Weiz vsled strašne povodnji veliko nesrečo, tako da je njegova vzvišenost gospod namestnik spoznal za potrebno, pomoci prositi za ponesrečenje. Kratko časa potem dojde v poslopje c. kr. okrajnega glavarstva v Weizu cel voz (vagon), nabasan z vrečami z žitom, bobom i. t. d. od občine Videm v brežiskem okraju z pripombo:

»denarja ne moremo dati; kar pa moremo, to damo.« To je bilo lepo, blago djanje, katerega tem dobrom ljudem nočemo pozabiti. Zdaj razpošilja krajni šolski svet na Vidmu srečke efektne loterije, da si zbere na ta način denarjev za stavbo primernega šolskega poslopja. Pri tej priliki spominjam na dobrošrnost Videmskih prebivalcev, katero so takrat razodeli, da se jim za dobroto povrne zopet dobrota. Imenovane srečke se dobijo pri mnogih šolskih vodstvih po 1 kroni. Franc Schöpfer, zdaj nadučitelj v Gradeu. — Veseli nas, da se nahajajo potestni Nemci, kateri nepristransko sodijo o spodnještajerskih Slovencih in pripoznavajo našo dobrošrnost. Občina Videm je preobložena z raznimi bremenji ter bojo tukajšnji prebivalci hvaležni za vsako kronico, katera se njim pošlje za srečke efektne loterije.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Ljudski shodi. Dne 5. julija bo ljudski shod v Šoštanju. Vrši se v hotelu »Avstrija«. Začetek ob 4. uri popoldne. Kot govorniki nastopajo gg.: dr. Vladimir Serneec, Anton Korosec in poslanec Ivan Vošnjak. Po shodu prosta zabava s petjem in tamburanjem. — Dne 19. julija priredi »Slovensko društvo« politični shod v Rušah. Kot govornika nastopita gg.: dr. Fr. Rosina in poslanec Fr. Robič. Prosimo rodoljube dravske doline, da že sedaj agitirajo za obisk tega shoda.

Osebne vesti. G. Iv. Brolih, začasnji učitelj na tukajšnji gimnaziji, je dobil profesorsko mesto na gimnaziji v Pazinu. — Nadgeometer Henrik Hohn je prestavljen iz Radovljice v Slovenjgradec.

Imenovanje. Davčni kontrolor g. Sim. Wutt je imenovan glavnim davčnim kontrolorjem.

Mariborske novice. Mariborski Nemci in nemčurji so obhajali minoli torek svojo pragmansko veselico »Sonnwendeier«. Zagljali so na gricu blizu Maribora velik kres, čez katerega so po stari paganski šegi skakali. Pri tem se je sinu nekega sprevodnika, Maksu Slanek, vnela obleka. Opekel se je tako močno, da so ga morali prepeljati v mariborsko bolnišnico. — V »Narodnem domu« bo danes dne 2. julija zvečer koncert na citre. Producirala se bosta znana virtuoza na citre gg. Omulec in sin. — Zaprli so 60 let staro perico Antonijo Tomažič, ker je skozi celo vrsto let kradla perilo in je drugim prodajala. — Zavoljo tatvine zasledovano Augusto Gačnik iz Sv. Petra pri Mariboru so prijeli in jo izročili tukajšnjemu okrožnemu sodišču. — Mesarski pomočnik Oton Frimmel je dobil od mesarja Weitzla 150 kron, da kupi v Račah kravo. Oton pa krave ni prignal, ampak ušel z denarjem. — Mlinar Jožef Dimnik iz Grušove pri Mariboru je bil obtožen radi javnega nasilstva. Bil je oproščen. — Umrl je dolgoletni restavrator v Gambrinushalle, g. Frančišek Švantner. — Deželnobrambovski polk št. 26 je odšel na Kranjskem.

Poročil se je pri Sv. Marjeti ob Pesnici gosp. Anton Zabukšek, učitelj z gospo Genoveo Grušovnik. — V Novicerki se je poročila dne 29. junija t. l. Jozefa Kranjc z Janezom Plešnik.

Davčni uradniki. Prestavljen je davčni pristav g. Ig. Ozvatič iz Gornjega grada v Brežice, finančni koncept. praktikant Hans Moiseu iz Gradea v Maribor, davč. pristav Angelm Schöch iz Maribora v Gradec. Prestavljeni so nadpazniki gg. Jožef Dovnik iz Maribora I. v Maribor II., Aleks Theissl iz Laškega v Maribor II., Fr. Repolusk iz Sevnice v Brežice.

Mariborski Slovenci bodo zakurili po starem običaju Ciril-Metodov kres pri Sv. Urbanu v soboto, dne 4. julija. Vsi Slovenci pri kresu dobrodošli!

Slavnost stoletnega obstanka tukajšnjega c. kr. učiteljišča se je prav dobro obnesla. Udeležilo se je mnogo cenj. učiteljstva spodnještajerskega. Navzoč je bil tudi cesarski namestnik grof Clary, ki je pohvalil delovanje tega zavoda. Deželni nadzornik Linhart pa ni bil zraven. Njemu je nemšto prva briga in potem še le pride šolstvo, za to pa se enakih slavnosti ne udeležuje.

Vsprem na c. kr. gimnaziju v Mariboru. Vpisovanje učencev v prvi slovenski razred se vrši dne 15. julija od pol 10. do 12. ure predpoldne v sobi II. slovenskega razreda. Vspremni izpiti bodo istega dne ob 2. uri popol.

Zrelostni ustni izpiti na tukajšnjem učiteljišču čč. šol. sester so se dovršili zadnji teden. Udeležilo se je izpitov 23 gojenk. Vse so prestale srečno izpit, le tri ga bodo po počitnicah deloma ponavljale.

Iz šole. Gca Marija Zupančič iz Šmarja pri Jelšah je imenovana za pomožno učiteljico v Šmartin v Rožni dolini.

V Rušah so ulomili tatovi v noči od 26. na 27. junija v trgovino g. Serneca in vzeli blaga v vrednosti 800 K in 400 K čistega denarja seboj.

Št. Lenart v Slov. gor. Nemške pevske slavnosti so se udeležili tudi pevci iz Št. Lenarta v Slov. gor. Drugi gostje so jih vedno nadlegovali s sitnimi vprašanji, kako je njihov bivši voditelj Mravljak okradel nemško šparkaso za tako veliko svoto.

V Vuhredu so po noči od 29. na 30. junija tatovi vломili na več krajin ter so pri oknu, na katero so razmetalni razno špecerijsko blago, zlezli v štacuno tukajšnjega poštarja in odnesli nekaj denarja; v župnikovi kleti pa so v nekaterih polovnjakih pokusili vino in s seboj odnesli sodček, napolnjen s 13 litri vina.

Cesarja Franca Jožefa gimnazija v Ptiju. Izpiti privatistov za II. tečaj tekočega šolsk. leta se vrše 11. in 12. julija; napovedi za te izpite se sprejemajo še do 8. julija. — Sprejem v I. razred se pa vrši sedaj izjemno 21. julija in potem 16. septembra, vsakokrat ob 8. uri zjutraj. S seboj se mora prinesi zadnje šolsko spričevalo in krstni (rodilni) list; sprejemna taksa znaša 5 K 20 v.

Sv. Jakob v Slov. gor. Zdaj se grad tukaj krasni šolski vrt. Ta teden bo gotov

Sv. Jurij ob Ščavnici. Volitve volilnih mož za Gornjeradgonski okraj se vrše in so sedaj že večinoma končane. Upamo, da bodo volilni možje v resnici možje, da bodo v odločilnem trenutku stali na strani naroda, da se otresejo dolgoletnega jarma. Upamo, da jih gulaš in šnops ne bodeta zmotila, da bi za to, če se enkrat zastonj najedo in napijejo, oddali svoje glasove nasprotnikom Slavjanov in tako bljuvali in bili v obraz svojo rodno mater Slovenijo. Možje, volilci! Trdno kakor skala stoje za blaginjo naroda, posebno pa za srečo lepega okraja. Čas je že, da bo enkrat na lastni zemlji gospod domačin, narodnjak — poštenjak, da nam ne bo več ukazoval tujec in zasramoval naš jezik ter teptal naše pravice. Volilci, predstojniki, ne varajte upov naroda! — Na notico v št. 24. »Slov. Gosp.« lep samoslovenski krajevni napis, še povdarjam enkrat, da je res lepo in hvalevredno, da ima občina Murskivrh-Zasadi samoslovenski krajevni napis. To bodi v pojasnilo slaptinskim »Štajercijancem«, ki zavijajo po svoje to notico. Püconja, Marinič, Krštenjak in da ne pozabimo Püčka še vedno žulijo ptujsko mrečino. Nekdo izmed teh preti, da bo napadel dopisnika »Slov. Gosp.« v »Štajercu«. K takemu »slavnemu« delu jim pa res iz srca čestitamo. V Selišču pa pridemo drugikrat pogledat. Nič ne pomaga, če ga skrivajo tamošnji naročniki,

in da ta nedolžna žabica pride iz Ptuja s sramožljivo zakritim licem, kakor turške žene. Nič ne pomaga! Neprijeten duh nje same in ptujskih Bismarkovcev jo izdaja. Mi drugi pa, ki ljubimo svojo domovino, katera je poškropljena s krvjo naših dedov, ki hodimo po grobovih za vero in domovino padlih nam junakov, ostanemo zvesti svoji veri in domovini. Nikdar nas ne premoti noben tujec, in če bo prihajal tudi med nas s smehljajočim, sladko-zapljivim obrazom ter še celo v slovenski obleki. Mi pač ostanemo, kakor smo bili — enega duha in ene krvi!

Ptujske novice. Dne 23. junija t. l. vršilo se je licenciranje in premiranje plemenih bikov za ptujski okraj. Prignal se je 55 bikov, med katerimi je bilo 26 z darili obdarovanih in sicer biki sledečih posestnikov: Skrbinšek Simon iz Hudoš 60 kron, Illešič Franc iz Vutomarc 50 K, Franc Režek iz Starš 50 K, graščina Ebensfeld 50 K, Brenčič Janez iz Gernc 40 K, Brenčič Jakob iz Mezgovec 40 K, Brenčič Franc iz Ragoznice 30 K, Gnilšek Jurij v Dolanah 30 K, Režek Franc iz Starš 25 K, Šegula Janez iz Hlaponc 25 K, Zelenik Franc iz Levanjc 20 K, Baron pl. Kübeck na Borli 20 K, Tobiyan Anton v Pacinjah 20 K, Lenart Vinko v Vintarovcih 20 K, Mahorič Janez iz Trnovske vasi 20 K, Zelenik Franc iz Levanjc 15 K, Skrbinšek Simon iz Hudoš 15 K, Čeh Alojz iz Ločiča 15 K, Marinič Janez od Sv. Urbana 15 K, Beranič Mihael v Spodnjih Jablanah 15 K, Frank Jože od Sv. Lovrenca na Drav. polju 12 K, Sel Jože iz Št. Janža na Drav. polju 12 K, Šmigoc Anton iz Vareje 12 K, Schwab Viljem iz Ptuja 10 K, Sima Jožef iz Brega 10 K, Petrovič Jožef iz Podvinc 10 kron. Kar se tiče živinoreje in plemen v tukajšnjem okraju, se sme reči, da se je v par letih mnogo zboljšalo. K temu pa tudi pomaga največ okrajni zastop, ker je zopet lansko leto nakupil 16 čistokrvnih bikov Marija-dvorskoga plemena in jih razdelil med tukajšne živinorejce. — V Ptiju na ulici se je našlo nekoliko denarja, kdor se izkaže kot lastnik, dobi istega pri J. Rižnar, županu v Savcih, fare Sv. Tomaž.

Nemška slavnost v Ljutomeru. Tukajšnje nemško pevsko društvo si je oskrbelo zastavo in so jo zadnjo nedeljo slovesno razvili. V to svrhu se je po vsporedu v soboto zvečer vršila bakljada. V nedeljo ob 10. uri so se z vlakom pripeljali gostje iz raznih krajev, nekatera pevska društva z zastavami, n. pr. iz »nemškega« Celja, iz Radgone, iz Lipnice itd. Pred vhodom v trg stoji poslopje z napisom »Deutsche Volksschule«. (Rajni »Bencelj« je v Kamnici bral besedo »Volksschule« in je mislil, da beseda pomeni toliko, kakor »šola za volke.«) Dokler še na tistem torišču ni stalо sedanje poslopje, smo kraj imenovali »rajtsola« in je prostor služil vojakom-konjenikom za njihove vaje. Tu »pri nemški šoli« so tuji in domači pevci poskusili skupno petje. Odtod so se podali na glavni trg. Tam se je vršil pozdrav, a rojeni Čehoslovjan in bivši društvenik slovenske čitalnice g. apotekar je govoril slavnostni govor. Siedilo je »razvijanje« zastave, potem obed po »nemških« gostilnah, popoldne pa v »prajhaus« petje in pitje in menda tudi vpitje. Posebno so pri slavnosti silili v ospredje nemški učitelji in uradniki. Nemški časniki vedo mnogo poročati o tej slavnosti in imenujejo Slovence, ki so se pustili mirno izzivati, »windische Lümmel«. Lepa zahvala!

Izpiti zemljščega knjigovodje in sodn. kancelista je napravil 22. jun. g. I. Huditz, vodja žandam. postaje v Št. Juriju ob Ščavnici, s prav dobrim uspehom.

Nesreča. Iz S. Jurija ob Ščavnici nam pišejo: Dne 24. junija je skočila Micika Šjanec tako nesrečno z voza, da si je zlomila nogo; pri tej priliki je strta kost presekala žile in meso, da nesrečnica visi radi izgube krvi med življenjem in smrtjo. Šjanec služi pri Frasu v Dragotincih. Stara je 13 let. — Na Jamni si je strl dne 24. junija posestnik Fr. Šjanec roko. Prevrnil se

je z vozom. — V Terbegovcih si je zlomil Ludovik Žnuderl nogo. Grabili so listje in je padel na koren.

Samomor. V Gozdinji vasi, občine Gornja Ložnica pri Mariboru, se je ustrelil 45 letni kočar Anton Verdiček. Bržkone je storil samomor, ker mu je pijača omračila duha. Bil je delavec v Gor. Bistrici, kjer so ga iz tovarne zaradi pjanosti odpustili.

Pri Sv. Kunigundi na Pohorji umrla je udova Marjeta Esih, mati gosp. Martina Esih, ki je sodni pristav v Banjaluki.

Iz Slovenskih goric. Iz Ptuja vozi pošta preko Sv. Bolfanka k Sv. Andražu. Poštni voz ima le nemški napis: »Post St. Andrä in W. B. — Slovenske občine, zakaj to trpite? Pa še eno hočem povediti bralcem »Sl. Gosp.«: Pred kratkim je prišel nadzorovat tukajšnje pošte g. Matjaž V. iz Gradca. To je sin slovenskih staršev iz Krabonoša pri Sv. Juriju ob Ščavnici, a je govoril le nemški, mučil postiljone z nemščino, da so se potili, ter se drznil vprašati, ali bo ljudstvo hudo, če govoril nemški. Ljubi Matjaž, nekdaj Vi s tem ljudstvom niste govorili inače nego slovenski, zakaj pa zdaj ne? Ali še veste, g. V., kako ste kot osmošolec govorili navdušene govore o sovragih? Najhujši naši sovragi so renegati.

Od Velike Nedelje. V bližnji občini Vičanci se je 28. junija t. l. vršila volitev župana in svetovalcev, katera je popolnoma katoliško-narodno izpadla. Torej je bila zmaga naša, čeprav je neki »Štajercijanc« napenjal vse sile, a bilo je vse zaman. Izvoljeni so bili: županom Ant. Cajnkar, svetovalcem pa Medik Matjaž in Dovečar Peter — zadnji po žrebu.

Ogenj. V soboto, dne 27. m. m. je pogorel v Smartnem pri Celju posestnik Janez Sesal. Zgorela mu je hiša, hlev, kozolec in svinjak. Živino so rešili. Zavarovan je bil za malo svoto. — Dne 27. junija je nastal ogenj pri S. Prahу v Rancenbergu pri Mariboru. Vse je zgorelo; posestnik je bil zavarovan. — Dne 25. junija je zgorelo gospod poslopje Straha v Logarovcih na Murškem polju. Ne ve se, kako je nastal ogenj. — Dne 25. jun. je nastal ogenj pri Čehu v Gornjih Veranjah, okraj Šentlenartski. Zgorelo je hišno in gospod. poslopje.

V Zrečah sta minolo nedeljo obhajala zlato poroko zakonca Mumelj po dom. Zepuh.

Iščejo se dediči po Simonu Pernat, mizarskemu pomočniku iz Podove, ki je umrl v Galac v Rumeniji brez oporoke.

Bankovci za 10 gld. Do 31. avgusta 1903 se sprejemajo vsi uradi bankovce po 10 gld., pozneje do 1. septembra 1903 samo glavni zavodi avstro-ogrsko banke. Po 1. septembru se zamenjajo ti bankovci samo s posebnim dovoljenjem generaln. sveta avstro-ogrsko banke.

Razglednice z utisnjeno poštno znamko so glasom odredbe poštne uprave dovoljene.

Zborovanje slovenskih požarnih bramb v Pragi se priredi letos od 14. do 16. avgusta. Po poročilu čeških listov, se je že mnogo požarnih bramb javilo k obisku. Iz Moravske, Šlezije in Galicije se bodo predili posebni vlaki, ki bodo pripeljali velikansko množico udeležencev. Tudi v Pragi se delajo velikanske priprave, za slovesen sprejem gostov. Preskrbelo se bode vsem prenočišča, ki se že prej javijo. Želeti je, da se tudi nekatere slovenske požarne brambe udeležijo tega važnega in zanimivega zborovanja.

Železniški poštni in parobrodni vozni red za vse slovenske pokrajine veljaven od 1. junija do konca oktobra 1903 je založil g. Jernej Bahovec, trgovec s papirjem v Ljubljani. Cena 20 v. po pošti 25 v. Knjižica ima jako lično in pripravno obliko ter jo priporočamo.

Celjske novice. Dne 27., 28. in 29. jun. je bil shod nemških obrtnikov, ki pa je zelo tužno izpadel. Prišli so državni poslanci, deželni poslanci, svetniki obrtniške komore, toda obrtnikov ni bilo, da bi jim njih voditelji razkladali svojo modrost. Klaverino se je obnesel celi shod. — V konkurz je prišla modna trgovina A. Sadnik. — Nemški listi kvasio o nekem poneverjenju v okr. zastopu. Istina pa je, da v blagajnah okrajn. zastopa ne manjka niti krajcar.

Ljudsko šolstvo v celjskem šolsk. okraju. L 1902 je bilo v celjskem šolskem okraju 25 javnih ljudskih šol in sicer: 1 enorazrednica, 8 dvorazrednic, 7 trirazrednic, 5 štirirazrednic, 4 petrazr. in 1 šestrazredna dekliška zasebna šola, skupaj 84 razredov. Poučevalo je na teh šolah 21 stalnih nadučiteljev, 1 stal. nadučiteljica, 20 stalnih učiteljev, 23 staln. učiteljic, 6 pomož. učiteljev, 7 pom. učiteljic in 6 šol. sester, skupaj 84 učnih oseb. Vrhу tega je bilo še 8 posebej nastavljenih učiteljic za ženska ročna dela. — Učni jezik je bil slovenski na 23 šolah, nemški pa na dveh šolah (Vojnik, Store). Za šolo godnih je bilo 3126 dečkov, 3067 deklic, skupaj 6193 otrok; obiskovalo pa je šolo le 2514 dečkov in 2648 deklic, skupaj 5162 otrok, torej povprečno 91 otrok na vsak razred. Krajni šol. sveti so imeli rednih dohodkov 38.674 40 K, stroškov 32.391 75 K, torej je bilo skupnega prebitka 6482 64 K. Ako primerjamo število šolo obiskujočih otrok z rednimi stroški kraj. šol. svetov, vidimo, da so plačali kraj. šolski sveti za vsakega šolo obiskujočega otroka povprečno 625 K.

V Vojniku sta se naselila vpokojena gg. nadučitelja Rad. Škofek iz Sv. Duha nad Mariborom in Iv. Adamič iz Črešnjic.

Marija Gradec pri Celju. Dne 21. jun. sta šla v Lahamšeku streljet proti toči vodja strelske postaje Anton Lapornik in njegov hlapac Fr. Sorko. Takoj se je zbral kakih de- et fantov, ki so radovedno opazovali strelbo. Naenkrat se je užgal smodnik v skledi blizu možnarja, in navzoči so bili močno poškodovani.

Nos mu je odsekala! V Brežicah sta se dne 24. junija sprla čevljar Janez Cer-talič in njegova žena Ana. V jezi je ta zgrabila za štedilnikov pokrov ter tako nesrečno udarila po svojem možu, da mu je odsekala nos. Zdaj bo imela moža brez nosa in bo še zraven dobila menda pri sodišču kako po-hvalo.

Iz Vidma na Savi. Naša občina ima zopet župana, ne več komisarja. Kakor znano, je izstopilo iz občinskega odbora 7 odbornikov, ker je bil njim neljub katoliški in slovenski mož Franc Ban izvoljen za župana. Okrajno gavarstvo je nato imenovalo Franca Bana za komisarja videmski občini. Cesarska namestnija pa je odločila, da se ima Franc Ban smatrati kot župan, odborniki pa, ki so ostali v odboru, so občinski svet. Na mesto izstopnih odb. rnikov se bo v kratkem vršila nova volitev. — Liberalcev poslušati ni dobro.

Brežički okrajni glavar je en fleten gospod. Zadnjič je pel samospeve na veselicu nemškega bralnega društva v Sevnici. Zarad tega ga »Südst. Presse« napada, toda celo pokrijevem. Mi poznamo okrajnega glavarja v Brežicah, da je nepristranski, in smo prepričani, da bo tudi na slovenske veselice rad prihajal pet, če ga bodo Slovenci le vabili. Luštni časi se nam obetajo zdaj, ko bodo okrajni glavarji začeli okoli po veselicah peti!

Cerkvene stvari.

Največje cerkve v lavantinski škofijsi so: 1. Slovenska predmestna fara v Mariboru 57 m dolga. 2. Gornjigrad 55 m. 3. Vojnik 54 m. 4 Mestna cerkev v Ptuju 52,5 m. 5. Stolna v Mariboru 50 m. 6. Sv. Marija v Puščavi 45,5 m. 7. Sv. Trojica v Slov. goricah 42 m. Po 40 m so še dolge

cerkve: Čadram (nova), Dobova, Marija Snežna na Velki, Slov. Bistrica, Sv. Križ pri Slatini, Sv. Marjeta niže Ptuja ter Sv. Peter in Pavel v Ptuju. Najmanjša župnijska cerkev je cerkev sv. Roka na Sotli 9 m dolga. Potem sledi: Teharje 13 m in Sv. Vid pri Ponkvi 14 m.

Vrli mladeniči od Sv. Benedikta v Sl. gor. so pokazali o priliki sv. birme pretečeni teden na sijajan način svojo otroško vdanost in prisrčno ljubezen do svojega nadpastirja mil. knezoškofa. Trideset krepkih mladeničev, okrašenih z narodnimi velikimi trobojnicami jahalo je na živih, čilih konjičih do meje benedikške in anovske župnije mil. knezoškofu naproti. Tu jih s kratkimi pa krepkimi besedami nagovori vodja, mladenič Roškar ter jih prosi sv. blagoslova. Razvrstil se je slovesen sprevod, kakoršnega še benedikška župnija ni videla. Ljudstvo je trumoma vrelo skupaj in z od veselja rosnimi očmi je gledalo, kako naša mladina spremlja naslednika apostolov — škofa. Pri sprejemnem slavoloku pa jih je čakala stotina mladeničev, zbrana okrog svoje zastave, in vsi so imeli velike družbene svetinje na prsih. Zvečer pa so priredili naši mladeniči čarobno razsvetljavo, bakljado in podoknico mil. knezoškofu. Sedaj se je začulo milo donenje srebrnoglasnih tamburic naših tamburašev, sedaj je zopet zadonela pesem za pesmijo iz navdušenih grl mešanega zbora pod vodstvom g. H. Breganta. Prevzetenega so privabili mili glasovi tamburic in gulinljivih pesmij, da so se vkljub veliki utrujenosti podali med pevce in tamburaše ter se kar najprisrčnejše in najprijaznejše razgovarjali z njimi. Krono vsemu pa so položili naši mladeniči drugi dan, ko je okoli 150 mladeničev prejelo iz škofovih rok sv. obhajilo. In taka mladina, ni-li sladko upanje boljše bodočnosti. Okoli četrte ure istega dne so se zopet zbrali naši jahači in spremljali so prevzetenega ne samo do meje benedikško-negovske župnije, temveč čisto do cerkev negovske, kjer so potem delili knezoškof sveto birmo. Na tako sijajan, slovesen način so pokazali naši mladeniči svoje spoštovanje, ljubezen in vdanost do premilostljivega knezoškofa. Zato po vsej pravici in resnici zaslužijo ime: vrli mladeniči!

Društvena poročila.

Na slovensko mejo! Dne 12. t. m. naredi bralno in pevsko društvo »Maribor« izlet v Št. Ilij v Slov. gor., kjer se bo vršila ljudska veselica. Mariborska društva se pozivljajo, da se mnogoštevilno udeleže izleta v to važno postojanko ob nemški meji!

Izlet k Sv. Duhi nad Mariborom, katerega je nameravala prirediti »Čitalnica« in »Športno društvo«, se ne vrši dne 5. julija, ampak se odgodi na nedoločen čas.

Možki podružnici Sv. Cirila in Metoda v Mariboru je podarila gospa Teodoro-ovič 10 K kot delež vstopnine pri svojem predavanju.

Slovensko pevsko društvo v Ptuju je razpisalo ob novem letu t. l. kakor znano, dve častni nagradi za najboljši moški in mešani zbor. Po tem razpisu došlo je več skladb. Po scdbi ocenjevalcev priznala se je častna nagrada pesmici »Lahko noč«, moški zbor, besede J. Zupanove, uglasbil g. H. O. Vogrič, kapelnik v Sarajevu. Pesem je izmed vseh doposlanih kompozicij najboljša, sama na sebi je precej dobra, pohvale vredna, misli so priproste, lepo izražene, ima v sebi nekaj ljubeznivosti in tudi stavki je precej dober. Vsem drugim gg. sotekmovalcem so se kompozicije vrnile.

Slovenci iz Konjic in okolice! Novo-ustanovljeno bralno društvo za konjiški okraj priredi v nedeljo, dne 5. julija 1903 prvo ljudsko veselico in slavnostno otvoritev s prijaznim sodelovanjem šmarske narodne godbe in društvenega zbora na dvoru »Na-

rodnega doma« v Konjicah. Začetek ob 3. uri popoldne. Vstopnina 40 vinarjev. Dolžnost vsakega Slovenca iz Konjic in okolice je, se udeležiti te ustanovne slavnosti in pokazati mlademu društvu, da mu želimo najboljših uspehov pri njegovem delovanju. Novo bralno društvo, h kateremu lahko vsak pristopi vsled zelo nizkih prispevkov, se je ustanovilo kot izobraževalno društvo v pravem pomenu besede. Svojim članom nudi potom časopisov in knjižnice ne le koristnega berila, ampak ono hoče s poljudnimi predavanji iz gospodarske stroke, iz zgodovine, iz naravoslovja, itd. z govorji o važnejših vprašanjih Slovencev svoje člane izobraževati ter obuditi v njih narodno zavest in narodni ponos. A ne le izobrazbe, katera bo vsekemu članu zelo koristila, ker se bo vsak lahko naučil marsikaj glede na izboljšanje svojega gospodarstva, ker bo vsak spoznal razmere, v katerih živimo, zakaj so dandanes tako žalostne razmere in kako je mogoče iste zboljšati, ne le izobrazbe bo nudilo novo društvo, ampak tudi poštene zabave, katere bo združevalo s predavanji in govorji, kakor veselice s petjem in godbo, gledališke igre itd., tako, da bo imel vsak dvojni dobiček: naučil se bo marsikaj za življenje koristnega, ob jednem pa se tudi razvedril pri pošteni zabavi po napornem delu. Društvo tudi misli prirejati izlete, spojene s predavanji in veselicami v okolico in tako pripomoči istim, katerim ni mogoče se v Konjicah vdeležiti društvenih prireditev, istim doma prisostvovati. Lep program si je začrtalo bralno društvo in ta program je tudi zastopan na ustanovni slavnosti; poleg govorov in deklamacij se bo vsak razveseljeval ob petju, godbi, ob dobitkih srečolova in šalah, katere povzroči šaljiva pošta. Društvo, ki ima tako lepe cilje in katero si je izbral jedino prava sredstva za doseglo svojih ciljev, mora vsak zaveden Slovenec, bodisi kmet ali izobraženec, gmotno in duševno podpirati. Vsak, kdor ve, kako je potrebno tako društvo za Konjice in okolico, bo gotovo pohitel v nedeljo v »Narodni dom«, kjer se mu bo nudilo koristno s prijetnim, kjer bomo pokazali našim nasprotnikom, da Slovenci nastopamo složno, brez razlike stanov in mnogoštevilno pod okriljem društva, katerega program izraža geslo: V slogi je moč, v delu je rešitev (slovenskega naroda). Na veselo svidenje v nedeljo v Konjicah!

Društvo „Zvezda“ na Dunaju napravi dne 5. julija t. l. s Frán-Josipovo železnicu izlet na Buchberg pri Klosterneuburgu (posta sta Klosterneuburg-Kierling).

Društvo avtonomnih uradnikov in uslužbencov se je ustanovilo in začelo svoje delovanje. Za sedaj je sedež društva v Žalcu, kjer je bilo na I. občnem zboru dne 1. jun. t. l. tudi voljeno načelništvo in sicer: Načelnikom g. Iv. Kač, občin. tajnik v Žalcu, nam. g. Fr. Kovač, okraj. tajnik v Velenju, blag. g. Andr. Perc, obč. tajnik v okol. Celje, nam. Ant. Goršek, občin. tajnik v Gotovljah, tajnikom g. Oroslav Kušec, obč. tajn. v Žalcu, nam. g. Mart. Goršek, obč. tajnik v Šoštanju; odbornikom: Fr. Kajtna, občin. tajnik v Trbovljah, Vinko Žurman, obč. tajnik okolice Rogatec - Slatina, Damjan Kurent, okr. tajnik v Sevnici. — Društvo sme raztezati svoje delovanje po vseh avstrijskih deželah, zastopanih v državnem zboru in iz vseh teh deželah morejo pristopiti udje k temu društvu. Ud tega društva zamore postati vsak uslužbenec avtonomnih uradov, vsi predstojniki, in drugi uslužbenci. Vstopnina znaša enkrat za vselej 2 K, letnina pa 2 K na leto. Podporni ud lahko postane vsak pošten avstrijski državljan in vsaka druga korporacija, ako plača 10 K na leto v društveno blagajno. Društvo ima namen združiti vse avtonomne uslužbence v Avstriji, najpoprej seveda v slovenskih deželah, zboljšati gmotno stanje in zagotoviti njih bodočnost. Ker pa se zamore ta velika naloga le tedaj zvršili, ako se društva oklenejo vsi oni gospodje, kateri služijo avtonomnim uradom, se s tem prijazno va-

bijo k vstopu h temu, za naš stan prepotrebnemu društvu. Oglasi se pošiljajo društvu avtonomnih uradnikov v Žalec, Štajersko in pridene vstopnina in letnina. Z ozirom na to, da to društvo ni politično nego strogo stanovsko in z ozirom na to, da se bode društvo le za naše stanovske koristi potegovalo, nam pač ni treba delati za društvo druge reklame, kakor da rečemo: Komur je lastna sreča in sreča njegove rodbine na srcu, ta bo brez pomisla pristopil k društvu avtonomnih uradnikov.

Ivan Kač.

Iz drugih krajev.

Slovenec — član kraljevega gledališča v Berolinu. Slovenec Fran Naval-Pogačnik, ki je ravnokar okreval po daljši bolezni, je te dni nastopil v neki veliki operi v Visbadnu. Žel je velik uspeh in vse je bilo navdušeno nad njegovim krasnim tenorjem. Predstavi sta prisostvovala nemški cesar in cesarica. Po predstavi sta takoj vsprejela Navalova. Jako laskavo sta se izrazila o njegovem glasu. Vprašala sta ga tudi po narodnosti; Naval je povedal, da je Slovenec. Drugi dan je prišel k Navalu na cesarjevo povelje dvorni intendant pl. Hülszen in mu ponudil sijajno ponudbo, pridobiti ga je hotel za kraljevo opero v Berolinu za pet let. Naval je takoj sprejel sijajno ponudbo. Našemu umetniku želimo v tujini največjih uspehov, njemu v slavo, slovenskemu narodu pa v čast!

Ognjenik Vezuv blizu Neapolja zopet vznemirja svojo okolico. Odprl je tri žrela, iz katerih meče žareče kamenje.

Wolfow zakon — ločen. V pondeljek, dne 22. m. m. je sodišče na Dunaju ločilo zakon znanega vsenemškega kričača Wolfa, ki je bil oženjen s hčerjo nemškega advokata Stepischnegga v Celju. Žena je Wolfu že pred par meseci zbežala, ker ni mogla več prebivati pri njem, v Švico. Obravnavava je bila na predlog Wolfovega zastopnika tajna. Sodišče je izreklo ločitev zakona radi obojestranske krvide.

Ker se je umila s špiritom, zgorela je 16letna delavka Meta Cielke v Berolinu. Umila si je glavo in lase s špiritom. Ko je potem v samovaru si hotela pripraviti zjutrek, je prislala z glavo preblizu plamena. Vzgali so se ji lasje in hitro se ji je vnela tudi obleka. Odpeljali so jo v bolnico, kjer je kmalu potem umrla.

Enajst otrok je utonilo pri Dembnu. Kakih 40 otrok iz raznih vasi se je pripravljalo za spoved. Da so mogli iz Dembna zopet domov, prepeljati so se morali čez reko Warto. Brodnik je kljub velikemu številu vzel čoln, ki je imel luknjo, katero je zamazil s predivom. Ko je čoln bil že na vodi,

se je luknja odmašila in voda je močno dria v čoln, ki se je prevrnil. Utonilo je 11 otrok, ostali so se z veliko težavo resili na breg. Srce pretresajoči prizori godili so se na bregu, matere so hotele v vodo, da bi rešile svojo deco in so jih s silo morali pridržati. Tudi neprevidni brodnik je utonil.

Davki za vojaštvo. Najnovejša statistika prinaša poročilo o davkih za armado. Velika Britanija plačuje 2124.7 milijonov, Združene države 1482.6 mil., Nemčija 985.1 mil., Francoska 927.2 mil., Avstro-Ogrska 408.8 mil., Italija 252.8 mil., Japonska 218.5 mil. mark. Ako razdelimo te lepe svotice, katere morajo utrpeti davkoplačevalci, pride na eno osebo na Nemškem 17 mark, na Angleškem 50 mark, v ameriki 18 mark, v Franciji 24 mark, na Ruskem 7.3 mark, na Avstrijskem 8.9 mark (10.68 kron), v Italiji 11 mark, na Japonskem 8.8 mark. Ako pa prištejemo še kar so posamezne države za armado na dolgu, potem plača Nemec 18.4 mark, Anglež 63.6, Amerikanec 20.4, Francoz 42.7, Italijan 26.6, Avstrijec 18.3 mark (21.96 kron); manj kot Avstrijec plača le Rus in Japonec: prvi 11.2 mark in Japonec 6.5 mark. Iz tega je razvidno, da plača Avstrijec razven Rusa v Evropi najmanj vojaškega davka, vendar še je tudi to veliko, kar davkoplačevalci sami najbolj vedo.

Neprijetno iznenadenje. Neka gospodina iz boljše rodovine imela je že več časa ljubavno razmerje z nekim častnikom, toda o poroki ni bilo govora, ker ni imela dovolj premoženja. Zadnji čas je postal častnik napram svoji nevesti bolj mrzel. Kar dobi od nje brzojavko z naslednjim vsebino: Stric milijonar v vzhodni Indiji umrl. Častnik se je brzo oblekel v parado in se hitro peljal k nevesti. Pri vsem je pa bilo malo nesporazumljivje: Brzojavni urad je pomotoma depesiral stric milijonar namesto stric misjonar. Kak obraz je pri tem častnik naredil si lahko mislimo.

Nova Zelandija in angleški trg za meso. Na Angleškem se bodo najbrže znizale mesu cene, ker je vlada v Novi Zelandiji sklenila ustanoviti na Angleškem velika skla-

dišča in prodajalne za meso iz Nove Zelandije. Da bode meso med dolgo vožnjo iz Avstralije na Angleško ostalo sveže, se bode konserviralo na najmoderniši način, in se bode tudi prevažalo kakor tudi prodajalo pod nadzorstvom novozelandskih državnih uradnikov. Vlada v Novi Zelandiji nakupuje živilo sama in je zgradila 70 klavnic, v katerih se preskrbi konzervacija in vkladanje mesa. Na Angleškem bodo prva velika skladisci v Cardiffu, Manchestru, Liverpoolu in Glasgowu. Novo Zelandškega mesa se že sedaj na Angleškem veliko proda. Leta 1897. se je na Angleško vpeljalo za 2.077.448 funtov in leta 1898. za 3.218.720 funtov koštrunovega mesa. Nasprotno pa se je iz Nove Zelandije leta 1897 vpeljalo za 117.679 funtov in leta 1902 za 417.199 funtov govejega mesa.

Poslano.

Izjava.

Ker je ptujski časopis »Štajerc« že večkrat napadel na nesramen način našega preč. g. župnika Franca Murkovič, in ker bi bilo lahko to napadanje povod napačnemu mnenju o našem dušnem pastirju, izjavljamo podpisani, da najostreje obsojamo in zavračamo ostudno pisarijo »Štajerca« ter odbrijemo popolnoma postopanje našega čast. gospoda župnika v vsem, posebno pa v tem, da z nalaganjem kazni za ubožni zaklad odvračujejo množenje nezakonskih otrok ter tako zabranjujejo naraščaj proletarijata v tukajšnjih že itak z ubogimi preobloženih občinah.

Sv. Barbara v Halozah, 21. jun. 1903.

F. Voglar m. p. obč. predstojnik občine Gruškovec; Ivan Žuran m. p. občinski predstojnik občine Gradišče; Anton Korenjak m. p. obč. predstojnik občine Sv. Barbara; J. Kelc m. p. obč. predstojnik občine Sv. Elizabeta.

Loterijske številke

Linc 27. junija:	59, 69, 37, 43, 75.
Trst 27 junija:	25, 42, 71, 29, 11.

Društvena naznanila.

- Dne 5. julija: Veselica v čast družbi sv. Cirila in Metoda v Poljčanah z glediško igro, petjem in godbo. Začetek ob 3. uri popol.
 • • • • • Gospod. bračn. društva pri Sv. Urbanu nad Ptujem slavnost na čast sv. Cirilu in Metodu z gled. igrarama, deklamacijami in slavnostnim govorom (govornik č. g. Fr. Gomilšek) v župnijskem dvorcu.
 • • • • Slov. krščan. društva Domovina v Gradcu gledal. predstava s petjem, tambur. društva Slavulj v dvorani Steinfeld. Bierhalle ob 4. uri popol.
 • • • • Slov. pevsk. društva Zvon pri Sv. Miklavžu bl. Ormoža izlet z zabavo k Pajtleru.
 • • • • Voj. vet. društva na Gori veselica v prostorih g. Ant. Gojkoviča v prid društveni zastavi, ki se dne 26. julija blagosloví.

Vsaka beseda

stane 2 vin.

Najmanja objava

45 vin.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda

Vsaka beseda
stane 2 vin.Večkratna objava
po dogovoru.

Proda se.

Hiša z gospodarskim poslopjem, vrtom za zelenjavno, studencem in 1/4 oralom njive, se po ceni proda v Radvanjski ulici št. 51, Novavas pri Mariboru.

281 6—6

Raznovrstno orodje za ključavnice se ceno proda. Povpraša se pri g. Sabukosku, koroška cesta št. 81.

318 8—8

Šunka s kožo 1 gld., brez kože 95 kr., brez kosti s kožo 1 gld. 10 kr., plečeta brez kosti 90 kr., suho meso 78 kr., slanina 82 kr., prašiči jeziki 1 gld., goveji 1 gld. 20 kr., glavina brez kosti 45 kr. Dunajske salame 80 kr., prave, boljše 1 gld., iz šunkna 1 gld. 20 kr., ogriske za mesec junij, vsaki mesec kilo 15 kr. dražji, velike klobase ena 20 kr. Pišilja le dobro, pošteno blago od 5 kg naprej proti povzetju Janko Ev. Sirc v Kranju.

320 2

Lepa kmetija v občini Ruperče, uro hoda iz Maribora, obstoječa iz hiše, gospodarsk. poslopja, njiv, gozdov, travnikov, vinograda, sadonosnikov in pašnikov, kateri so zasajeni z mladim sadnim drejem najboljših vrst, vinogradi, obstoječi iz dveh viničarskih stanovanj s potrebnimi blevi ter 1 gospodski nedovršen hram s stiskalnico, z gozdni, travniki, njivami, sadonosniki in pašami, se pod roko po primeri ceni skupaj ali pa vsako za-se proda. Pogojene kupne svote lahko na zemljiščih ostanejo vknjižene. Več pove lastnica Julijana Solak v Zamarkovi, pošta Sv. Lenart v Sl. gor. 339 2—1

Prostovoljna dražba pri Sv. Marjeti ob Pesnici v Dragučovi bo 23. julija predpoldan ob 10. uri. Domačija, zidana hiša, 10 oralov travnikov, 6 oralov njiv, dva oralna sadonosnika, štiri orale lesa za 9000 K. Pristava devet oralov travnikov, 4 orale njiv, 1 oral vinograda za 6000 K. Viničarska za 800 K. Tri orale lesa za 500 K.

Lepa hiša s trgovsko opravo, v kateri že več let obstoji trgovina mešanega blaga, se proda pod jako ugodnimi pogoji za 1200 gld. Leži na Spod. Štajerskem ob glavnem cesti v bližini farne cerkve. Naslov pove upravnštvo. 321 3—3

Nova hiša z gostilniško koncesijo, 10 minut od mesta, na prav lepem prostoru, se po najnižji ceni proda. Vprašanja naj se pošljajo na upravnštvo »Sl. Gospodarja.« 334 1—1

Posestvo v Razvanju. Hiša z gospod. poslopjem, zidano in z opoko krito, vse v dobrem stanu, s sadonosnikom, vrtom za zelenjavno, se proda po nizki ceni za 1300 gld. z lahkimi plačili, oddaljeno je pol ure od mesta in jako pripravno za malo trgovino. Naslov pove Fr. Selinšek, Triesterstr. 59, Maribor. 333 2—1

Peska ali šodra iz apnenega kamna kdor želi, ga lahko dobi pri gospoj Ritonja v Poličanah. 337 10—1

Proste službe.

Orgljavec, 45 let star, v samskem stanu, ob jednem izučen mizar, v umni čebeloreji popolnoma izurjen, izdeluje umetne panje s premičnimi okvirji, in je poštenega vedenja, želi pri kaki srednji fari orgljarsko in cerkveniško službo nastopiti. Naslov: Josip Rangus, Sel, pošta St. Jernej na Dolenjskem. 331 2—1

Razno.

Dijaki se sprejmo za prihodnje šolsko-leto na stanovanje in dobro hrano v bližini gimnazije in učiteljišča v Mariboru. Natančnejše pove upravnštvo tega lista. 338 3—1

Vinske sode, dobro ohranjene, v različni velikosti, kupujem in prodajam. — Kupujem tudi suhe doge. Vpraša se pri Josipu Hvalec, sodarju v Mariboru, Mlinške ulice št. 23. 335 3—1

Vrtec sv. devištva

ali
nauki za mladenke.

Sestavil **Martin Jurkovič**,
kn. šk. duhovni svetovalec in župnik pri Sv. Petru poleg Maribora.

Cena knjige 3 K, s pošto 3 K 20 v.

Dobi se —

v tiskarni sv. Cirila v Mariboru, kor. ul. št. 5.

Cena vžigalic:

1 orig. zaboj s 500 zavitki (normal) K 48.—
franko Ljubljana 2% popusta

1 orig. zaboj s 500 zav.
(Flaming) K 52.—
franko Ljubljana 2% popusta

IV. Perdan, Ljubljana.

Slovenci!

darujte za

družbo Sv. Cirila in Metoda!

Slovenske knjižnice „Pod lipo“ 2. zvez.

Stolni dekan

dr. Ivan Križanič.

Cena knjige 30 v., s pošto 35 v.

— Dobi se v —
tiskarni sv. Cirila v Mariboru
Koroške ulice št. 5.

Proda se: 6-5

Posestvo v lepi legi pri Mali Nedelji, s hišo, gospodarskim poslopjem, vrom za zelenjavo, dvema sadonosnikoma, vrti in njivami, vse blizu hiše, se proda za 4500 gld.; vknjenih je 1900 gld. od posojilnice v Rad. **Posestvo** s hišo z goni. **Posestvo** dvema sobama, kuhinjo, vinsko kletjo, stiskalnico, hlevom za konje in krave ter svinje, dalje okoli 2 in pol orala vinograda, polje, gozd, sadonosnik, vsega skupaj okoli 8—9 oralov se proda v Muravcih pri Mali Nedelji. — Oba posestva se takoj prodasta pod tako ugodnimi pogoji. Vpraša se: P. Wressnig, Maribor, Triesterstrasse 3.

Vizitnice
vsakojake vrste
priporoča
tiskarna sv. Cirila.

Trgovina z železnino „MERKUR“

PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta štev. 12

priporoča svojo veliko zalogu

najboljšega zeleza in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, ilite železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelskega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in strave; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štore), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroku železne trgovine spadajoče predmete

— Tomaževa žlindra, najboljše umetno gnojilo. —
* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna.

Cene nizke.

„Vzajemna zavarovalnica“ v Ljubljani Dunajska cesta št. 15 Medyatova hiša

vzprejema zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in poljskih pridelkov proti požarni škodi, kakor tudi zvonov proti poškodbji. — Pojasnila daje in vzprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice v pritličju Medyatove hiše na Dunajski cesti v Ljubljani, a tudi po slovenskih deželah nastavljeni poverjeniki.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“ je edina slovenska.

Zavaruje pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico. Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovancem popolno varnost.

524 37

Rojaki zavarujte svoje imetje pri domačem zavodu!

Svoji k svojim.

DEMETRIJ GLUMAC, kotlar v Mariboru

Kaserngasse št. 13.

Kaserngasse št. 13.

priporoča svojo veliko zalogu kotlov za kuhanje žganja, kotlov za perilo in peronospera brizgalnice.

Izdeluje in popravlja vsakovrstna v njegovo stroko spadajoča dela točno in po ceni.

265 13-8

Prostovoljna sodna dražba nepremičnin.

Pri c. kr. okrajnem sodišču na Vranskem je po prošnji lastnikov in sicer ned. Franceta in Jakoba Kralj, zastopanih po varuhu Francetu Sternad in ned. Jožefu Rovšnik, zastopanega po očetu Janezu Rovšnik na prodaj po javni dražbi nepremičnina vl. št. 57 k. o. Podvrh (Unterberg) in sicer hiša št. 42 v Podvrhu z gospodarskimi poslopiji in prešo ter z vsemi zemljiškimi parcelami in zraven spadajočim 1/30 deležem posestva (gmajne) vl. št. 218 k. o. Podvrh, za katero se je ustanovila izklicna cena v znesku 4342 K 70 vin.

Dražba se bo vršila

332 1-1

dne 10. julija 1903 ob 11. uri dopol.

na Vranski sodniji, soba št. 1.

Ponudbe pod izklicno ceno se ne sprejmo. Na posestvu zavarovanim upnikom ostanejo njihove zastavne pravice brez ozira na prodajno ceno.

Dražbeno izkupilo je položiti v sodne roke.

Dražbene pogoje je mogoče vpogledati pri sodniji na Vranskem v sobi št. 2.

C. kr. okrajno sodišče na Vranskem, oddel. I.,
dne 14. jun. 1903.

restavracija

Narodni Dom

V 324 3

Mariboru

naznanja slav. občinstvu, da toči

pristno vino iz goric:

Pišecko, last. Gerec lit. po 36 kr.
Bizejško, " Cizel " 44 "
Goričak, " Ploj " 60 "
V steklenicah "Sremski" Bordeaux"
dr. Schmiermaul po 1— gld.
V steklenicah O-L "Vinskih",
Klet. društ. v Ormožu po 80 kr.

Delniško (Laškitrg) 1 t. po 20 kr.
Budjeviško " 24 "
Wedno gorka in mrzla Jedila
se dobe po nizki ceni.

Sobe za tujce so vedno na
razpolago.

Jan Jaroslav Sagl, restavr.

Pivo:

Delniško (Laškitrg) 1 t. po 20 kr.
Budjeviško " 24 "

Vedno gorka in mrzla Jedila
se dobe po nizki ceni.

Sobe za tujce so vedno na
razpolago.

V zalogi tiskarne sv. Cirila v Mariboru se dobijo
Za birmance lep spomin

in sploh za odrasle koristen molitvenik

„DUHOVNI VRTEC“

v V. natisu.

Zraven lepih molitev za očitno in domačo službo božjo obsegajo 480 straneh še pouk za sveto birmo in 116 svetih pesmi: velja v usnje vezan z barvanim obrezkom K 1:30, v usnje vezan z zlatim obrezkom K 1:60, v usnje vezan z zlatim obrezkom s kopčo K 1:80.

Sv. birma,

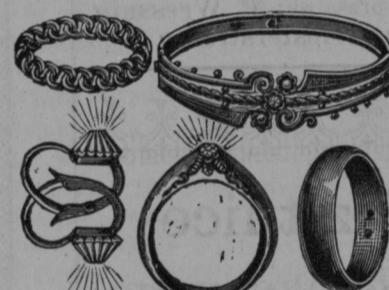
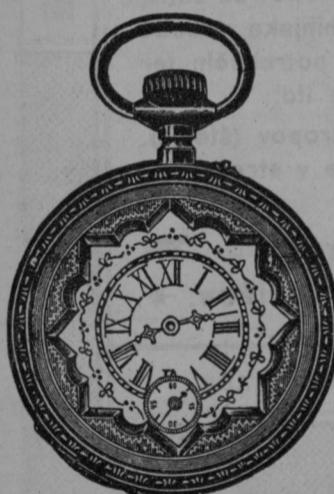
Pouk in priprava za ta sv. zakrament za šelo in dom v III. natisu.

1 kom. velja 10v, 10 kom. K — 90., in 100 kom. K 8—.

— Ceniki zastojnij in franko. —
Najboljše in najcenejše zlate in srebrne ure kakor tudi poročni prstani!

241 12-9

Ura od 1:65 gld. do 500· gld.

Ustanovljeno 1. 1860.

MIHAEL JLGER
v Mariboru

Samo Poštne ulice I.

Največja izbera!

Briljantni zaročni prstani

od 6— do 500— gld.

Trgovina je bila
ustanovljena leta 1860.

Samo Poštne ulice I.

Tiskarna sv. Cirila

naznanja p. n. občinstvu, da prevzema naročila za vizitnice, pisma, cenike
s podobami itd. izvršene v **kamnotisku**.
Zagotavlja se dobra izvršitev in nizka cena.

Trgov. pomočnik,

kateri je izvežban v trgovini z mešanim blagom in je dober manufakturist, se sprejme pri Jakobu Dereaniju v Žužemberku, Kranjsko, kamor se naj ponudbe pošiljajo.

325 3—3

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

se priporoča

v razna tiskarska dela.